

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 667. — 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1886 ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 12 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

Ἄρ. 1 — 2 — **ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ** — Ἄρ. 1 — 2

Ο ΓΕΡΩΝ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΗΣ

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ — ΡΗΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΗ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΑΙΩΝ

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον οἱ δύο πρώτοι ἀριθμοὶ τῆς Βιβλιοθήκης, ἀποτελοῦντες δύο κομφοτάτους τόμους ἐκ 200 περίπου σελίδων. Ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ περιέχεται καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Κολοκωτρώνη.

ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΤΟΜΩΝ

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΡΑΧ. 2. — ἘΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΔΡΑΧ. 2,50. — ἘΝ Τῷ ΒΕΛΤΕΡΙΚῷ ΦΡ. 2,50.

Διὰ τούτους Βιβλιοπώλας γίνεται ἀνάλογοις ἐπιπτώσις.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδοθέν ὑπὸ τῶν ἐν Παιδείᾳ Συλλόγου πρὸς ἐπίστασιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν, ἄριστον ἔργον μεταλλίου ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος καὶ χαλκοῦ ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκδόσει τοῦ 1880.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 719

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΥΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΥ. ΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΓΟΥΛΙΒΑΜΟΥ Β'.

ΑΙΜΥΓΑΙΑ ΓΑΛΟΤΤΗ ὑπὸ Βερνάρδου πρίγκηπος διαδόχου τῆς Σαξωνίας Νάενιγγεν.

ΝΕΟΙ ΘΕΟΙ διήγημα ὑπὸ Ἀνδρ. Καρκαβέσσα.

ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ. — ΝΕΑΡΑΙ ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ ὑπὸ Ἀντ. Νομφερράτου.

ΦΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΡΙΣΛΕΡ. — ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ.

ΑΗΣΜΟΝΗΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ. — Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΑΙΩΝ ὑπὸ Θ. Κολοκωτρώνη.

ΚΑΙ ΤΟΤΕ κείμενον Γ. Δροσίνη.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΕΩΔ Κ' ΕΚΕΙ: Ὁ Ἀγαθόπουλος ἐνοικιαστής. — Ἐν ἑστιατορίῳ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: οἱ μύρμηκες καὶ ἡ κίμωλις.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Αἱ ἐν τῷ προορίῳ Βόλου ἀνασκαφαὶ ἀπεκάλυψαν ἤδη πρὸς τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ τοίχου τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ ὑπετίθη ὅτι ἦτο ἐκκλησιὰ βυζαντινὴ. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν ἔμμε ἀντὶ τοῦ ἀντιστοίχου τοίχου, εὐρέθη τετράγωνον ἐξ ὀγκοκίθων ἐκτισμένον, ἄσχετον πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. Παρ' αὐτὸ ἀνευρέθη μεγάλη πλάξ μαρμαρινὴ ἀνεπίγραφος μήκους δύο μέτρων, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀνεκαλύφθησαν ὀστᾶ, ἐγγὺς δὲ ταύτης ἀνεφάνη τὸ ἄκρον ἄλλης πλακῆς, μὴ ἀποκαλυφθείσης εἰσέτι ὀλοκλήρου.

Ἐξεδόθη τὸ 4ον τεύχος τῆς Ἑλλάδος περιοδικῆς ἐκδομένης ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμστερδάμῳ Φιλελληνικοῦ συλλόγου, διὰ τοῦ ὁποίου συμπληροῦται ὁ πρῶτος τόμος. Περιεχόμενα αὐτοῦ: Περὶ τῆς ἑλληνικῆς προφορᾶς ἐν τοῖς ἑλλανδικαῖς λυκείοις. Περὶ τοῦ ὀνόματος Γραικοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγ. I. M. J. Valaton. Ἡ μεταρρυθμίσις τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ὑπὸ Jules Ferrete. Περὶ προφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς ὑπὸ A. J. Flament καὶ Ed. Engel. Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Γ. Κατζίδακη. Ἄσμα Πατριάρχου ὑπὸ A. Boltz. Ἄγαστος. Εἰς Σένην ὑπὸ I. Πολέμη κατὰ γερμ. μετάφρασιν A. Boltz.

Ἀρίκετο εἰς Ἀθήνας κατ' αὐτὰς ὁ ἑλλην συνθέτης κ. Σαμάρας. Ὑπὸ τὴν ἄμμεσον δ' ἐποπτεῖαν αὐτοῦ ἄρχονται προσεγγῆσαι ἀποσκευασθεὶς πρὸς παράστασιν τῆς Φλώρας Μιράμπιλις ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα γαλλικοῦ μελοδραματικοῦ θεάσου. Διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἀρχικῆς διασκευῆς ὁ Δῆμος Ἀθηναίων προσήνεγκεν

9 γὰρ δραχμῶν. Ἡ παράστασις θὰ γείνη μετὰ τὰς γαιηλίους ἐορτάς.

— Ἐπί τοις ἐορταῖς τῶν γλυκῶν τοῦ Διαδόχου τὰ Καταστήματα Ἀνίστη Κωνσταντινίδου ἐξέδωκαν κομψότατον ἡμεροδείκτην ἐν τῷ πλαισίῳ εἰκονίζοντα τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον μετὰ τῆς μηνηστῆς αὐτοῦ, κάτωθι δ' ἐν μικρογραφίᾳ τὰ κυριώτατα μνημεία τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ἡμεροδείκτης οὗτος θὰ εἶνε ἀριστον ἐνθύμημα τῶν ἐορτῶν διὰ τοὺς ξένους ὅσοι θὰ συρρεύσωσιν ἐνταῦθα. Πλὴν δὲ τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἡμεροδείκτη τοῦ Καταστήματα ἐξέδωκαν καὶ πλουσίαν σειρὰν ἡμεροδεικτῶν, ἑπὶ διαφόρων εἰδῶν, ἃν ἡ τιμὴ ποικίλλει ἀπὸ 28 λεπτῶν μέχρι 6 δραχμῶν.

— Τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, τὸ γνωστὸν περιοδικόν, ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου ἐξέδωκαν ἑκτακτὸν πανηγυρικὸν φύλλον εἰκονογραφημένον περιέχον τὰς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ τῆς Πριγκιπισσῆς Σοφίας καὶ ποικιλιάτην ὕλην ἑμμετρον καὶ πεζῆν. Τὸ φύλλον τοῦτο τιμᾶται λεπτὰ 20.

ΠΟΙΗΜΑΤΙΑ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 659 Δελτίῳ τῆς Ἑστίας εἶχον παραστῆσαι μετέφρασαν δύο ποιήματα· τὸ μὲν γαλλικὸν I. Housgrue τοῦ Correns τὸ δὲ γερμανικὸν Als Grammatik τοῦ Heine. Πλείστα μεταφράσεις τούτων ἐλήφθησαν, ἧτοι τοῦ μὲν γαλλικοῦ 37, τοῦ δὲ γερμανικοῦ 14. Δυστυχῶς ἐκ τῶν μεταφράσεων τοῦ πρώτου οὐδεμία ἐκρήθη ἐπιτυχῆς, ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου ἰσχυρῶς ἡ ἐξῆς, ἧτις εἶνε καὶ κατὰ τὸ νόημα πιστὴ καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δεξιὰ:

ΓΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥ

Στέκουν τὰστρα μύρια χρόνια
Ἐ τὴν οὐράνιαν κερφωμένα
Καὶ κυττάζουν ἕνα τόλλο
Σὺν ἐρωτοχτυπημένα.
Καὶ μελοῦν μιὰ πλοῦσια γλώσσα
Πεῖ ὠμορφῆ ἀπὸ κάθε ἄλλῃ,
Γλῶσσα, ὅπου δὲν μποροῦνε
Νὰ τὴν νοιώσουν οἱ δασκάλοι.
Μόν' ἐγὼ τὴν ἔχω μάθῃ
Καὶ τὴν ξέρω σὺν ἰδικῇ μου.
Τῆς ἀγάπης μου τὴν ὄψιν
Ἐίχα γὰρ γραμματικὴ μου.

Ἀθήνησι, ΕΒΛΥΘΗΡΟΣ
Ὁ μεταφραστὴς παρακαλεῖται νὰ δηλώσῃ τὸ ἄληδες αὐτοῦ ὄνομα καὶ νὰ δηλώσῃ τίνας ἐκ τῶν τῶμων τῆς Ἑστίας ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ εἰς ἀμοιβήν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ἙΣΤΙΑΣ

ΒΙΔΗΘΕΙΣ

Παραισιῶς 6 Ὀκτωβρίου

Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα ἀναμένονται ἐνταῦθα οἱ ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ διαδόχου ἐρχόμενοι ἐπίσημοι ξένοι ἧτοι ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας, ὁ ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰβρικός μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ πρίγκηψ διάδοχος τοῦ Σάξεν Μάινιγγεν μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκιπισσα τῆς Οὐαλλίας καὶ ὁ διάδοχος τοῦ βωσσινοῦ θρόνου.

— Ὁ τέως πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Α. Γ. Κουντουριώτης διωρίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως μέγας ἀυλάρχης. Ὑπὸ τοιοῦτον τίτλον τὸ πρῶτον διαρίζεται νῦν ἀυλάρχης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ αὐλῇ, ταῦτο δ' εἰς ἐνδειξὴν ἑταιρότητος τιμῆς πρὸς τὸν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀντιπροσωπεύσαντα τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑφ' οὗ ἀεμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου. Τελευταρχὸς δὲ τῆς Αὐλῆς διωρίσθη ὁ τέως ὑπασιπότης τοῦ βασιλέως συναγματάρχης Δυδὴμ. Χαεζή-πέτρος.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κῆριε διευθυντὰ τῆς Ἑστίας.

Εἶνε ἀρὰ γε κατὰ πάντα θρόνῳ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀεισιτίμου ἀρθρογράφου τῆς Ἑστίας λεγόμενον ὅτι τὸ ὄνομα Καπνικαρέα εἶνε ἑλληνοιστικὴ προσηγορία καὶ τοῦ Σουρμελή καὶ Πιττάκη ἐπιτόνημα (Ἑστία, 1889 σελ. 201, σμμ.) Ἄμφιβῆλλον καὶ ἰδοῦ διατὶ: Ἐν τοῖς ἱεροῖς βιβλίοις τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τῶν Μεγάρων εὐρήθη ἐσχάτως καὶ ἐπεδείχθη μοι πάνυ φιλοπόνησι ὑπὸ τοῦ φιλοπόνητου δημάρχου Μεγαρέων μνηστῶν κολοβὸν ἐκ τῶν τυπωθέντων ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ 1548 ἔτος· παρὰ Βυρσοβλομῆϊ τῷ Ἰανίνῳ ἐπιμελεῖα καὶ ἀπαύτως κυρίου Ἀνδρέου τοῦ Σπινέλλου μονεταρίου τῆς ἐνδοξοτάτης τῶν Ἑλευθέρων Γερουσίας. (1) Εἰς τὴν τρίτην σελίδα τοῦ βιβλίου ὑπάρχει ἐντυπος ἐπιστολὴ εἰς ἐλεγεῖακὸν μέτρον Ἰανουίνου Μινδονίου πρὸς τὸν πατριάρχην Διονύσιον τὸν πατριαρχεῦσαντα ἀπὸ τοῦ 1540-1549 ἔτους πρὸς δὲ ὁ ἐπιστέλλων ἐπέμπε δῶρον καὶ τὸ βιβλίον, ὡς φαίνεται. Ὑπὸ δὲ ταύτῃ (τὴν ἐντυπον ἐπιστολήν, ἧς διὰ τὸ κῆρι περιέρχον τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπισυνάπτου ὀπισθεν ἀντίγραφον) ὑπάρχει δεκάστιχος χρονογράφος σημειώσεως τῆς ὁποίας καὶ ἀναγράφω ὡς εἰς τοὺς 4 πρώτους στίχους οὕς καὶ μόνος σχεδὸν ἀσφαλῶς, ὡς νομίζω, ἀνέγνωσα:

Ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰδὲ ἔτους ζξξζο·

Εἰς δόξαν καὶ τιμὴν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς ὑπεράγιας θεοποιῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐπονομαζομένης Καπνικαρέας Ἰσαφῆσαν διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ μνημόσυνον τῶν γεννηθέντων αὐτῶν εἰς τὸν ἀνωθὸν κτλ. Τὸ ὄνομα Καπνικαρέας ἀναγινώσκειται σαφῶς· ἔν δὲ, ὡς πιστεύω, καὶ τὴν πρώτην στίχον τῆς σημειώσεως ἀσφαλῶς ἀνέγνων καὶ διέγνων τὸ βιβλίον ἔχαρτίσθ παρὰ τινος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Καπνικαρέας κατὰ τὸ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτος 7087 (= ζξξζ), ἧτοι τὸ 1550, τοῦτέστι 11 ἔτη ἀπὸ τῆς τυπώσεως αὐτοῦ. Πότε δὲ καὶ πῶς ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς Καπνικαρέας περιήλθε τὸ βιβλίον εἰς τὴν τῆς Παναγίας τῶν Μεγάρων ἄδελφον πάντως ἄνωγ πρὸς τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν γνώμην μου ἔσπερ, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἀνέγνωσα τὴν χρονολογίαν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος χρονογράφου σημειώσεως, ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ὄνομα Καπνικαρέα δὲν ἦτο ἀγνωστον τοῦλάχιστον καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα.

Ἐν Ἑλευσίει τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1889,

Ἐπιτεροῦ
Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Σ. ε. Δ. Ἀσμένιος δημοσιεύσας τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ πολυμαθοῦς ἡμῶν φίλου, οὐ μόνον ὡς διευκρινιστῶν καὶ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Καπνικαρέας, ἀλλὰ καὶ ὡς παρέχουσαν πληροφῶριαν τινὰ περὶ τῶν σπανιστάτων καὶ δυσσευρέτων Μηναιῶν, τῶν ἐν Βενετίᾳ πρὸ τοῦ 1550 ἐκδοθέντων. Παρακαλοῦμαι δ' αὐτὸν νὰ συμπληρώσῃ τὰς πληροφῶριαις ταύτας, ἀντιγράφων πλήρη τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάρων Μηναιῶν, ἂν σφύξεται τὸ πρῶτον φύλλον αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν τοῦ τυπογράφου. Διότι καὶ ἐν αὐτῇ τῷ πληρεστάτῳ καὶ ἀκριβεστάτῳ καταλόγῳ τῶν ἑλληνικῶν βιβλίων τοῦ 18 καὶ τοῦ 19 αἰῶνος, τῷ ὑπὸ τοῦ κ. Αἰμ. Λεγρᾶνδ φιλοπονηθέντι, δὲν ἀναγράφονται τὰ κατωτέρωτα ταῦτα Μηναιῶν, πλὴν ἐνός, τοῦ μνηστῆ Μαρτίου, τυπωθέντος τῇ 28 Φεβρουαρίου 1548, οὗ τὴν ἐπιγραφὴν παρέλαβεν ὁ ἐκδότης ἐκ τῶν Φιλολογικῶν ἀναλκτικῶν Ζακύνθου τοῦ Ν. Κατραμῆ, μὴ ἰδὼν αὐτὸς τὸ βιβλίον (J. Lejeune, Bibliographie Hellénique τ. Δ' σ. 276 κ.λ.) ἑτέρου δὲ γνωστοῦ ἡμῶν Μηναιῶν, τοῦ μνηστῆ Λύγουστου, ἀποκειμένου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ, ἐλλείπουναι τὰ δύο πρῶτα φύλλα, τὰ περιέχοντα τὴν τε ἐπιγραφὴν καὶ τὴν ἀφίερσιν ἧ δ' ἐν τέλει σημείωσις τοῦ τυπογράφου εἶνε διάφορος τῆς ἐν τῷ Μεγαρικῷ ἀντιτύπῳ, ἡμεῖς δὲ τῇ παρὰ Λεγρᾶνδ, πλὴν τῆς χρονολογίας ἔχουσης ἐν τῷ παρ' ἡμῖν ἀντιτύπῳ οὕτως: «Ἐπει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου

(1) Ὁ Βρετὸς ἐν τῇ Νεοελληνικῇ αὐτοῦ φιλολογίᾳ δὲν ἀναγράφει τῶσον παλαιὰ μνηστῶν· τοιαῦτα τυπωθέντα ἐν Βενετίᾳ μνημονεύει ἀπὸ τοῦ 1600 καὶ ἔτις.

αἰονομαίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χ.β. χιλιοστῷ πεντακοσιστῷ τεσσαρακοστῷ ἐνέστω.

Τὰ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Φιλίου ἐπισυνημμένα ἐλεγεῖα τοῦ Μινδονίου πρὸς τὸν πατριάρχην Διονύσιον παραλείπαμι ὡς γνωστὰ, διότι φέρονται καὶ ἐν μετγενεστέραις ἐκδόσεσι τῶν Μηναιῶν, ἀνετυπώθησαν δὲ καὶ ἐν τῷ συγγραμμάτι τοῦ Λεγρᾶνδ (τ. Β' σ. 187) ἐκ μηναιῶν τοῦ Ἰουρίου μνηστῆ, ἐκδοθέντος τῇ 12 Αὐγούστου 1558. Σημειοῦμεν δὲ μόνον ὅτι τὰ ἐλεγεῖα ταῦτα τοῦ λογιῶν Χίου ἑσπεροῦ Ἰάνου ἢ Ἰωάννου Μινδονίου, τοῦ ἐπιστατήσαντος εἰς τὴν ἐκδοσὴν τῶν Μηναιῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, εἶναι τὰ ἐκτενέστατα τῶν εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν κατοπινημένων αὐτῶν, ἂν δείγματα περιέλαβεν ὁ κ. Λεγρᾶνδ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ Βιβλιογραφίᾳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἰερ. Α. Μ. Κέρκυραν. Ἡ ἱστορία ἔχει καθήκον νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, τὸ δὲ φησὶν «ὁ ἀποθανὼν δεικνύεται δὲν ἀναγράφεται ἐπὶ οὐδενὸς ἐγχειριδίου ἱστορικοῦ. Ἄν δὲ ἱστορικός τις κακῶς ἐκτιμῆσῃ τὰς πράξεις ἀνδρῶν βράσαντος ἐν τῷ παρελθόντι, δύναται νὰ ὀνομασθῇ οὗτος ἕδικος ἀλλ' ὄχι καὶ ἱερόσυλος, διότι παράττει τὰς τὴν κόνιν τοῦ νεκροῦ. Τὸ δὲ ἄλλο ἐπίσης κακῶς κρίνεται δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ διασῶρῃ κανένα, ἀλλὰ νὰ ἀπεικονίσῃ τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔγινεν, ἀδιάρκον δὲ ἂν ἦτο καλὸν νὰ γείνη οὕτως ἡ ὄψις. Ὁ ζωγράφος ὁ ζωγράφος ληστὰς διαρπάζοντας ἱερὰ σκεύη δὲν εἶνε οὐτε λησταπαθὸς, οὐτε ἱερόσυλος, οὐτε διὰ τῆς ἀπεικονίσεως ἐνδολοῖ κἂν τὴν ἔγκρισιν τοῦ. Ἐνοουόμεν τὴν θρησκευτικὴν ἡμῶν λεπτότητα καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὑπερβύλλουσαν μέριμναν.

κ. Γ. Β. Μεσσήνην Σκελλίας. Ἄν σὰς λείπουν φύλλα Ἑστίας, τὰ ὅποια ἐν τούτοις ἡ διεκπεραιώσις μας ἀκριβέστατα ἀπέστειλεν, οὐδεμίαν ἔχοντες ἐποχρῶσιν ν' ἀποσταλῶμεν ταῦτα ἐκ δευτέρου—μόνον κατὰ χάριν τὸ πρᾶττον διὰ τοὺς τακτικούς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας. Σημειώσατε ἀκριβῶς τοὺς ἀριθμούς τῶν ἐλλειπόντων φύλλων διὰ νὰ σὰς γείνη ἡ χάρις. Ὡς πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἐπιστολῆς σας, συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν νεωτάτου ἔργου τῆς βαρωνίδος Staffe aRégies du Savoie-vivire.

κ. Κ. Σπύργην. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ πρὸς τὴν Ἑστίαν φιλικώτατα αἰσθηματὰ σας. Ὁ ἀναγνώσας τὸ χειρόγραφον καὶ ὁ ἀπαντήσας πρᾶσιχῶς περὶ αὐτοῦ.

κ. Ἀργύρη Ἑρταλιώτη. Ἐλήφθη τὸ χειρόγραφον. Γράφομεν καὶ ἰδιαιτέρως.

κ. Θ. Φλ. Κηπολιν. Ἀπηντήσαμεν τὸ ἀάβητον ταχυδρομικῶς ἐπὶ πόντων.

Φιλοπόνησον Κηρία. Καὶ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ γάλλος ποιητὴς Manuel διατυπώνει τεχνικώτατα εἰς τοὺς ἔτις στίχους:

... J' ai lu!
Les mauvais et les bons, tous les livres. Le pire
Est encore un esprit qui parle et qui respire.
La vérité d' ailleurs possède un tel pouvoir
Que pour la reconnaître, il suffit de la voir!

κ. Α. Γ. Μασσαλίαν. Ἡ διευθύνσις σας ἡλλάγη.

κ. Μ. Α. Τζ. Τεργέστην. Ἀπεστάλη τὸ φύλλον 716 μετὰ δελτίου.

Γραφ. Ἐνταῦθα. Καθ' ὅσον γνωρίζομεν, οὐδὲν ἐκ τῶν σημειουμένων γαλλικῶν μυθιστορημάτων ἔχει μεταφρασθῆ. κ. Ν. Π. Κ. Γενίτσου. Συμμορφοῦμεθα ἐπιτολῇ σας. κ. Μ. Κ. Μοργ. Κηπολιν. Ἐλήφθησαν. Ἄμα τῇ ἐκδόσει ὁ ἀποσταλῶν οἱ ἔμοι τῆς Βιβλιοθήκης. Τὰ φύλλα 710, 715 ἀποστέλλομεν ἄνευ Δελτίου ἕνα μὴ κατασχεθῶσιν.

κ. Ἀλέξ. Σ. Σιλιτρίαν. Ἀποστέλλεται καὶ πάλιν θὰ ἐχάθῃ εἰς τὸ ταχυδρομείον.

κ. Κ. Μοργ. Κηπολιν. Δι' ἐλλείψεως προήλθεν διότι καταπέδησαν τὰ φύλλα ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς Δελτίοις χρητικῶν. Ἐκαστέλλομεν πάλιν ἄνευ Δελτίου διὰ τὸ ἀσφαλῶς. Γνωστοποιήσατε παραλαβὴν των.

κ. Δ. Α. Ληξούριον. Ἐλήφθη ἡ δέουσα φροντίς περὶ ὧν μᾶς γράφετε· θὰ σὰς ἀπαντήσωμεν ταχυδρομικῶς μετὰ τινὰς ἡμέρας.

κ. Γ. Δ. Α. Πάτρας. Ἡ συνδρομὴ σας ἐλήφθη καὶ τὰ φύλλα ἀπεστάλησαν ἔγκαιρος. Ἀποροῦμεν πῶς δὲν τὰ ἐλάβατε.

κ. Π. Κ. Λεβαδίαν. Τὸ ὑπὸ τοῦ βιβλιοπώλου κ. Ἀνεω-

νάδου ἐκδοθὲν ἐπίτομον λεξικὸν τοῦ Σμιδιτίου (δρ. 6) καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου ἐκδοθὲν λεξικὸν τοῦ αὐτοῦ Σμιδιτίου ἐπιμελεῖα τοῦ κ. Α. Γιάνναρη (δρ. 12). κ. Α. Ε. Φιλιππούπολιν. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν Τακτικῶ ἀναγνώστη Ἐνταῦθα. Ἄν ἀπεκρινόμεθα εἰς τὴν ἐρώτησίν σας θὰ ὑπερίθετο ἴσως ὅτι ζητοῦμεν νὰ κάμωμεν ἔμμεσον βελούριον.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
6 Ὀκτωβρίου 1889.

Table with 2 columns: Amount and Date. Includes entries like 'ὉΜΟΛΟΓΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ' and 'Κτηματικά Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς'.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like 'Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος', 'Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα', 'Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστης', 'Ἐταιρ. Μεταλλουργ. Λαυρίου', 'Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς', 'Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακώλου', 'Εἰκοσάγραμμον', 'Ἄλλα Ὀθωμανικὰ', 'Συναλλάγματα', 'Ἐπὶ Λοιδίνου 3μην. Τραπεζικόν', 'Ἐπὶ " Ἐθελμε', 'Ἐπὶ Παρισίων', 'Ἐπὶ " Τραπεζικόν τρίμ.

Advertisement for a book sale. Text: 'Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται EN Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῷ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ 1890 ἔτους ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ'. Includes details about the book's content and price.

Ἄρ. 1—2— ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ — Ἄρ. 1—2

Ο ΓΕΡΩΝ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΗΣ

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ — ΡΗΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΗ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΑΙΩΝ

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ τίτλου τοῦτου οἱ δύο πρῶτοι ἀριθμοὶ τῆς Βιβλιοθήκης, ἀποτελοῦντες δύο κομψοτάτους τόμους ἐκ 200 περίπου σελίδων. Ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ περιέχεται καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Κολοκωτρώνη.

ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΤΟΜΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΡΑΧ. 2.—ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΛΑΡΧΙΑΙΣ ΔΡΑΧ. 2,50.—ΕΝ Τῷ ΒΕΩΤΕΡΙΚῷ ΦΡ. 2,50.

Διὰ τοὺς Βιβλιοπώλας γίνεται ἀνάλογος ἐκπτώσις.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐραβεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίαις Συλλόγου πρὸς ἰνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν, ἀκτινῶν ἀργυρῶ μετάλλου ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Δ' Ὀκτωβρίου καὶ χάλυβος ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκδόσει τοῦ 1899.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 720

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ: ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ.

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΕΣ ΒΑΓΓΟΝΙΟΝ ἕγμα πρὸς σύνθεσιν μουσικῆς συμφωνίας.

ΦΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΡΙΣΑΕΡ. — ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΛΑΕ.

ΤΟ ΔΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ὑπὸ τῆσ. σου Δ. Νεροῦτσου.

ΕΝ' ΑΔΗΘΙΝΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ὑπὸ Ἄρ. Ἐφσαλιώτη. ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Γυναῖκες κωνίξουσαι. — Δίπλα ἐκ ζαχάρως.

ΕΛΩ Κ' ΕΚΕΙ: τὰ δύο μαντίλια.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: ψυλλοπαγίς.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἠρξάτο ἀπὸ τῆς 1 ὁκτωβρίου ἐκδομένη ἐν Ἀθηναίς νέα γαλλικὴ ἑφημερίς καθημερινὴ εἰς μέγα σχῆμα, ἡ θεατρικὴ τῆς Ἀνατολῆς (Spectateur d'Orient) ὑπὸ τοῦ κ. Κυριακοπούλου διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρότερον ἐκδομένου Φάρου τοῦ Βοσπόρου.

Κατὰ τὰς βελγικὰς ἑφημερίδας ὁ διακεκριμένος Ἕλλην πλαγιαυλητὴς κ. Εὐρυσθένης Γκούζας, μεταβαίνων κατόπιν συμφωνίας εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν ὅπως δώσῃ σειρὰν συναυλιῶν, παρέμεινεν ἐν Βρυξέλλαις ἵνα δώσῃ μίαν συναυλίαν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς ἐν Ἀμβέρσῃ πυρκαϊᾶς.

Ἐἰς τὸ ἐν Παρισίαις συγκροτηθὲν συνέδριον τῶν σφαιλιδολόγων καὶ δερματολόγων παρεκόθησεν ἐκ τῶν ἑλλήνων ἐπιστημόνων ὁ κ. Σ. Ροσόλυμος. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπιστήμης ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος εἰς τὰς γενομένας συζητήσεις ἰδίως περὶ τοῦ ἀκινδύνου τῆς δι' ἐνέσεως θεραπείας, τὰ δ' ἐπιστημονικὰ φύλλα λίαν εὐφώνως ἠμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ.

Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἐκδομένου ἑγκρίτου περιοδικοῦ «Die Gesellschaft» ὁ καθηγητὴς κ. Βόλτς δημοσιεύει βιβλιογραφίαν περὶ διαφόρων νέων ἑλληνικῶν δημοσιευμάτων.

Τῇ ἀκόμω ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν Ὀδησσῷ Γενικοῦ προέξου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐφόρου τῆς αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Σχολῆς κ. Ι. Βουτσινῶ, ὅστις ἀπὸ πολλῶν χρόνων περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐργάζετο, ἐπεκυρώθη ὁ νέος κανονισμὸς τῆς Σχολῆς, δι' οὗ πλὴν τῶν ἄλλων ἀφελίμων τῆ ἐν Ὀδησσῷ ἑλληνικῇ παροικίᾳ ἀναγνωρίζεται ἡ ἐφορία ὡς νομικὸν πρόσωπον ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Σχολῆς.